

Astăzi, Luni, 3 Februarie, 2025

Sf. și Dreptul Simeon, primitorul de Dumnezeu

Sf. Prorociță Ana

a Căruia gură nici că s'a aflat vicleșug;

²³ Cel ce, ocărât fiind, nu răspundea cu ocară; suferind, nu amenința, ci Se lăsa în seama Celui ce judecă cu dreptate;

²⁴ El, Cel ce pe lemn¹ a purtat în trupul Său păcatele noastre, pentru ca noi, morți fiind păcatelor, să-i viețuim dreptății; El, cu a Căruia rană² v'ați vindecat.

²⁵ Că erați ca niște oi rătăcite, dar v'ați întors la Păstorul și la Veghetorul³ sufletelor voastre.

1 Petru 3

¹ Asemenea și voi, femeilor, supuneți-vă bărbaților voștri, pentru ca, chiar dacă sunt unii care nu i se supun Cuvântului⁴, ei în afara cuvântului⁵ să fie câștigați prin felul de a fi al femeilor lor,

¹ = Pe cruce.

² Rană: metaforă pentru întregul proces al patimilor și morții lui Hristos.

³ „Veghetorul” îl traduce pe grecescul epískopos (vezi nota de la FA 20, 28).

⁴ = Evangheliei.

⁵ = Fără o anume catehizare formală; prin propovăduire indirectă.

1 Petru 2

²¹ Că spre aceasta ați fost chemați, pentru că și Hristos a pățimit pentru voi, lăsându-vă pildă spre a călca pe urmele Lui,

²² El, Cel ce păcat n'a săvârșit și'n

2 prin aceea că văd mai îndeaproape felul vostru de a fi, curat întru frică⁶.

3 Podoaba voastră să fie nu cea din afară: împletituri ale părului, cununite de aur sau purtare de haine scumpe,

4 ci să fie ființa cea tainică a inimii⁷, întru nesticăcioasa podoabă a duhului blând și liniștit, ceea ce e de mare preț înaintea lui Dumnezeu.

5 Că așa se împodobeau odinioară și sfințele femei care nădăjduiau în Dumnezeu și se supuneau bărbaților lor,

6 așa cum Sarra i se supunea lui Avraam numindu-l domn; ale cărei fiice deveniți voi, dacă faceți binele și nu vă temeți de nici o patimă⁸.

7 Voi, bărbaților, de asemenea, duceți-vă căsnicia cu înțelegere, ca pe lângă o ființă mai slabă, femeia, căreia să-i dați partea ei de cinstire, ca unei împreună-moș-

⁶ Paralela dintre frica (respectuoasă) a femeii față de bărbat și frica (respectuoasă) a omului în general față de Dumnezeu o găsim și la Pavel (vezi Ef 5, 22-33 și notele).

⁷ Literal: omul cel tainic al inimii (ființa ascunsă în propria ei intimitate, singura autentică).

⁸ = Dacă știți să vă dominați pasiunile.

tenitoare a harului Vieții; în felul acesta, rugăciunile voastre nu vor cunoaște piedică.

8 În sfârșit, fiți toți într'un gând, compătimitori, iubitori de frați, mărinimoși, smeriți,

9 nerăsplătind răul cu rău sau ocară cu ocară, ci dimpotrivă, binecuvântând; că spre aceasta ați fost chemați: să moșteniți binecuvântarea.

Marcu 12

13 Și au trimis la El pe unii din farisei și din irodiani, ca să-L prindă în cuvânt.

14 Iar ei, venind, I-au zis: „Învățătorule, știm că adevărat ești și nu-ți pasă de nimeni, fiindcă tu nu cauți la fața oamenilor, ci cu adevărat înveți calea lui Dumnezeu. Se cuvine a da dajdie cezarului, sau nu? Să dăm, sau să nu dăm?”

15 El însă, cunoscându-le fățarnicia, le-a zis: „De ce Mă ispititi? Aduceți-Mi un dinar ca să-l văd”.

16 Și I-au adus. Și i-a întrebat Iisus: „Ale cui sunt efigia și inscripția de pe el?” Iar ei I-au zis: „Ale cezarului”.

17 Iar Iisus a zis: „Dați-i cezarului pe cele ale cezarului, iar lui Dumnezeu pe cele ale lui Dumnezeu!”

Și s'au minunat de El.⁹

Tâlcuire

Apostolul ne arată acum „omul cel tainic al inimii” ca țintă a celor mai osârduitoare griji ale noastre; închipuindu-l pe acesta în noi înșine se cade nouă să ne împodobim. Dar cine este acesta, „omul cel tainic al inimii”? Este omul acela care ia chip în inimă atunci când în aceasta se sălășluiesc toate simțirile și stările sufletești bune. Privește toate aceste stări și simțăminte și vei vedea chipul „omului tainic al inimii”. Iată aceste stări sufletești: „Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit toate cele ce sunt spre viață și bună-cucernicie”, scrie Sfântul Petru, iar „din partea voastră puneți toată sânguința și adăugați la credința voastră fapta bună, iar la fapta bună, cunoștința, la cunoștință, înfrânarea, la înfrânare, răbdarea, la răbdare, evlavia, la evlavie, iubirea frățească, iar la iubirea frățească, dragostea” (*II Ptr.* 1, 5-7). În chip asemănător înșiră

și Sfântul Pavel stările cele bune ale inimii creștinești: „Iar roadă Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga-răbdare, bună-tatea, milostivirea, credința, blândețea, înfrânarea” (*Gal.* 5, 22-23). Și încă: „îmbrăcați-vă, dar, ca aleeși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, cu milostivirile îndurării, cu bună-tate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelunga-răbdare..., iar mai înainte de toate, îmbrăcați-vă întru dragoste, care este legătura desăvârșirii – și pacea lui Hristos să stăpânească în inimile voastre” (*Col.* 3, 12-15). Alcătuieste din toate aceste virtuți, ca din niște mădulare, un trup duhovnicesc și vei avea chipul de mare cuviință al „omului tainic al inimii”; și sânguiește-te a întipări în inima ta un chip asemănător acestuia!¹⁰

⁹ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

¹⁰ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuire din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*